

Ma heitsi henda põlvli mähha, nink
wõtsi Jummalat fitta Pühha Pawali sõnnuga:
Oh rikkusse, nink tarkusse, nink Jum-
mala tundmisse süwwiust!

Kui ärrandudmata om temma kohto, nink
ärraotsmata temma teggemisset? — Kes om
Issanda meelt tundnu? Ehk, kes om tem-
ma nõuandja olnu? — —

Sest temma sissest, nink temma läbbi,
nink temma sissen ommawa kõik asja,
Temmale olgo aww iggaweste! Amen!

Et Jummal om, edda tunnep melje
südda, sedda näeme omme silmiga, sest
Jummala teggemisse kulutama tedda egga
üttele ke ilma pääl tähhele pannep. Kes
om taiwast nink maad ja kõik taiwa nink
ma illu lonu? Kes muud kui temma se
kuningidde kuningas. —

Pühha kirri kulutap selgeste et Jum-
mal, se kõige wäggewämb, kõige targemb
taiwa nink ma loja ka kõik omme loodasju
ärratunnep, neid ülles peap, ja neid wal-
litsep. Ent ütfiggi loodassi ei moista Jum-
mala tarkust ärra arwata.

Kui ilma hädda ja murre meid wai-
wap, et ilmlik troost ja innimeste abbi
melje kurbust ennämb ei wära. — Oh
tõstlem sis sõand nink filmi taiwa pole ül-
les, ja mõttelgem, et se Jummal, ke i,ga
päiwa walgust annap omma ilmale, et se
ka meije Jummal om, ke meije sõand wal-
gustap, ke meid armolikkult toidap, ei mitte
ütfinda ihho toidussega, enge weel armsamba
hingse toidussega, se om: temma kall
Jummala sõnnuga. —

Jummala nõu om ka selle man ärra
arwamatta suur, kuida temma neid, ke tedda
takkas otsiwa, õige te päle juhhatap, puhka
gem sis temma pole õöd nink päiwa, set
temma pühha walm meije juhhataja olles
kui meije ellame nink kui meije koleme.
